

[Marinus Sørensen.]

som vel mere end nogen anden har Kendskab til disse Forhold. I det hele taget maa vi erkende, at vi her opererer med flere ubekendte, bl. a. fordi vi ingen Erfaringer har. Jeg maa derfor mene, at de Tanker, Distriktsingeniøren her har fremsat, maa tages med i Overvejelserne.

Af andre Projekter, der har været fremme i Forbindelse med denne Sag, foreligger der ogsaa et fuldt udarbejdet Forslag fra Civilingeniør Ulrik Pedersen. Jeg gaar ud fra, at saavel dette som andre, der eventuelt maatte komme, vil blive forelagt i Udvalget, og at Ministeren om fornødent vil yde Hjælp og Støtte til Udredning af de mange og vanskelige Spørgsmaal.

Der er et Spørgsmaal, som ogsaa har været fremme i Debatten om Thyborøn Havn og Kanal, det er Spørgsmaalet om Færdiggørelse af Hanstholm Havn. Fra en enkelt Side er fremsat den Tanke, at med Vedtagelse af det her behandlede Forslag skulde der være Mulighed for at likvidere denne Havn. Jeg haaber ikke, disse Rygter har deres Ophav fra den højtærede Minister, men at Arbejdet ved Hanstholm maa nyde Fremme i forstærket Tempo. Der er ingen Tvivl om, at der i Fremtiden bliver Brug for denne Havn baade som Fiskerihavn og Trafikhavn, dette saa meget mere som Thyborøn Havn selv efter dette Forslags Vedtagelse efter Sagkundskabens Skøn kun har en Levetid paa ca. 150 Aar. Jeg haaber, at Ministeren er i Stand til at dementere Rygter af den Art.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger og skal slutte med at sige, at vi i det Udvalg, der kommer, vil yde vort til at finde Vej frem til en Løsning af dette vanskelige Problem. Sagens Vigtighed gør, at vi maa ønske Oplysninger om de mange Spørgsmaal om Forholdene ved Thyborøn Kanal. Det er et Spørgsmaal, om Thyborøn Kanal efter dette Lovforslag kan bevares som Nødhavn, det er et Spørgsmaal, om Sluserne er en Garanti for, at Besejlingsforholdene kan opretholdes gennem Kanalen, og det er ikke mindre vigtigt, om Saltholdigheden i Limfjorden kan opretholdes, eller om ca. 2 000 Erhvervsfiskere skal gøres erhvervsløse, og om Østersfiskeriet i Limfjorden kan opretholdes. Disse Spørgsmaal er saa indgribende, at Rigsdagen maa have dem klart, før endelig Stilling kan tages til dette Lovforslag.

Nørskov: Den egentlige Aarsag til saavel dette som tidligere Lovforslags Fremsettelse om samme Spørgsmaal er jo Havets

Angreb paa Kysten, paa Limfjordstangerne. Af den historiske Oversigt, som findes i Kommissionsbetænkningen, fremgaar det, at flere fremragende Ingeniører for mange Aar siden nærrede Betæneligheder vedrørende den ved Kunst fremkaldte Udvikling af Forholdene ved Tangerne og Thyborøn Kanal og advarede mod at bevare den aabne Kanal. Men det lykkedes ikke dengang at vinde Ørenlyd hverken hos Teknikerne eller Autoriteterne for disse Anskuelser. Nu maa man vist indrømme, at de fremførte Betragtninger var rigtige, og det tekniske Udvalg, der afgav Betænkning i 1937, kom jo ogsaa til det Resultat, at det var tvingende nødvendigt at skride til ekstraordinære Foranstaltninger, hvis man ikke vilde risikere, at der i Løbet af ret faa Aar skete en forholdsvis pludselig større Tilbagevækning af Kystlinien, hvorved Digerne gennembrødes og Høfderne kom til at ligge frit ude i Havet. Et saadant Sammenbrud af Kystsikringen vilde dels kunne medføre stor materiel Skade, dels bevirke, at man ganske tabte Herredømmet over Udviklingen. At Tilstanden efterhaanden var blevet meget kritisk, fremgaar ogsaa af den Omstændighed, at lige før det tekniske Udvalg afgav Betænkning, var Beboerne i Thyborøn blevet opskræmt og indgik med Andragende om at faa foretaget forskellige Foranstaltninger for at sikre Byen mod en Katastrophe, som maaske vilde faa uoverskuelige Følger. En Kendsgerning er det ogsaa, at af den store Kommissions 21 Medlemmer deltog de 20 i Indstillingen, og af disse erkendte de 18, at Udviklingen paa Limfjordstangerne er af en saadan Karakter, at Tangerne ikke vel kan bevares med den nuværende frie Ind- og Udstrømning gennem Thyborønkanalen, og i Overensstemmelse hermed indstiller Flertallet, at der foretages en Lukning mod Vest med en Dæmning langs Tangerne.

Efter de mange sagkyndige Udtalelser om Spørgsmaalet, der jo bygger paa indgaaende Studier af Forholdene, mener jeg, det kan fastslaaes, at den aabne Kanal ikke kan bevares, og at det nu er nødvendigt at skride til en samlet Løsning af hele Spørgsmaalet. Det er sagt mig, at forskellige Byggeforetagender i Thyborøn By har maattet indstilles paa Grund af de usikre Forhold — det ærede Medlem Hr. Marinus Sørensen omtalte lignende Forhold i Byen —, og jeg vil hertil føje, at de andre Erhverv er ogsaa nu interesseret i og bedst tjent med, at der snarest træffes en endelig Afgørelse af Thyborøn-Spørgsmaalet.

Den Sag, der her skal løses, er en Lands-